

ogsaa tillade mig et Par Bemærkninger. Ministeren oplyste i Gaar, at der var nogle, der havde faaet Afslag, men han sagde, at det gælder under alle Ministerier, vi kunne ikke give til alle Ansøgere. Nej, det er sandt nok, men vi maa huske, at de Understøttelser, der uddelles til Fiskerne, ere saa smaa, saa knapt tilmaalte, at de i Grunden ingen Ting betyde. Naar 94 Ansøgere skulle dele 3,000 Kr., bliver der kun nogle og tredive Kroner til hver. Det vil sige, at hvis en Fisker her fra Øerne faar en Understøttelse til at rejse til Vestkysten for at undersøge Fiskeriet der, kan han slet ikke gøre det, hvis han skal opholde sig en lille Tid derovre for at sætte sig ind i Forholdene. Heller ikke det Ønske, der er ytret om at faa Rejseunderstøttelse til Udlandet for at se paa Fiskeriforholdene der, kan der være Tale om at imødekomme med saadanne ringe Understøttelser. Vi have derfor stillet Forslag om at forhøje Summen fra 3,000 Kr. til 4,000 Kr.

Ministeren gjorde saa nogle Bemærkninger til vort Forslag om at anbringe en Lysbøje paa Nordre Flint og gør opmærksom paa, at i Aar have vi forlangt 11,000 Kr., i Fjor derimod 7,400 Kr. til samme Lysbøje. Det kan se underligt ud, men jeg skal oplyse, hvorledes det er gaaet til. Vi forhandlede i Fjor med Marineminister Jøhnke. Han mente, at det kunde gøres for 7,400 Kr. I Aar have vi forhandlet med den nuværende Marineminister, han mener, der skal 11,000 Kr. dertil. Jeg har ikke noget imod, at vi holde os til Jøhnke, han var maaske en mere fornøftig Mand paa dette Omraade end den nuværende Marineminister. Hvis altsaa den ærede Landbrugsminister vil holde sig til det, Jøhnke har foreslaaet, skal jeg ikke have noget derimod. Saa siger den ærede Minister, at han har ikke villet gaa med dertil, for der var ikke sket nogen Ulykke derude. Jeg vil da bede Ministeren gennemlæse de Andragender, han har modtaget. Han vil da se, at der staar meddelt, hvorledes Baadene ved Nattetid ere komne ind paa denne Grund, hvorledes Folk have maattet staa fra Baadene med Linie om Livet og ved Nattetid se at faa Baadene klar af Grunden igen. Jeg synes, det er meget farlige Forhold, og man kan sige, at det er et Guds Under, at ingen Ulykke er sket. Endvidere skal jeg oplyse, at det drejer sig om mange Fiskeres Interesser. Det er mig opgivet, at der i Skovshoved bor 120, i Taarbæk 60, i Kastrup 60 og i Dragør 50 Fiskere, der er med andre Ord

290 Sundfiskere, der have bedt om denne Lysbøje, men det har ikke været muligt at bevæge Ministeren til at gaa med til denne Bevilling. Jeg sagde i Gaar, at man maatte kæmpe og strides med Ministeren for at faa saadant noget igennem, det blev han forarget over, slig Kritik vilde han ikke taale, men er det ikke at kæmpe og strides, naar Ministeren modsætter sig en saadan Bevilling? Ministeren skulde have foreslaaet den for længe siden. Naar en saa stor Klasse af Befolkningen henvender sig til ham, synes jeg, det er hans Pligt at undersøge Sagen, men først nu er han naaet saa vidt, at han vil undersøge den. Den ærede Minister er langsom i sin Tale og langsom i sin Tankegang, men endnu langsommere og sendrægtigere i sin Handling. Der kan gaa mange Aar hen, inden han kan komme saa vidt, at han vil til at undersøge en Ting. Det er muligt, at der her skal nedsættes en Kommission. Den ærede Landbrugsminister er meget stærk i at nedsætte Kommissioner. Der er vist ingen, der i den Grad sværmer for Kommissioner som den ærede Landbrugsminister. Han har haft en Fiskerikommission, en Kommission om en Husmandsskole, nu har han en Kommission siddende, som skal overveje, om det gaar an at give Bevillingen til Husmandsforeningerne, og en Kommission sidder til Overvejelse af det uhyre vigtige og indviklede Spørgsmaal, hvor vidt det gaar an at forhøje de danske Skovarbejderes Løn. Disse Kommissioner synes at være en Slags Tænkemaskiner for den ærede Minister. Jeg vil bede ham, om han ikke snart kan faa nedsat en Kommission om denne Lysbøje, saaledes at det Forhold kan blive undersøgt og ordnet.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører, som sagde, at vi skulde afvente Ministerens Ændringsforslag om Understøttelse til Hedeopdyrking. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at afvente det, vi vide jo, i hvilken Retning det skal gaa, og hvis det ikke skal strække sig videre end antydnet, anser jeg det for at være fuldstændig betydningsløst. Den ærede Ordfører mente, det var Smaating, jeg opholdt mig over, naar jeg talte om denne Vandrelærer til Mønstring af de jydskes Heste. Ja, det er Smaating, men ingen ved, hvor vidt det kan føre, og naar Jyderne have faaet en Vandrelærer, skulle maaske Fynboerne, Sjællænderne og Bornholmerne have en ogsaa. Det kan være, at vi skulle have en Barnepige for hvert Føl, der fødes. Jeg synes, det er underligt, at Staten skal